Luke 7

ASVh with Comments

Summary. This chapter deals with Jesus' authority on earth to forgive sins, heal, and raise the dead by His word. Also, in this chapter Jesus confirms that He is indeed the Messiah to come as promised by the Old Testament prophets. **Luke 7:1-10.** Jesus heals a centurion's servant by saying a word and the Lord commands the faith of this centurion to the multitude following Him.

บทสรุป ในบทนี้เกี่ยวขอ้งกับสิทธิอำนาจของพระเยซูบนโลกในการให้อภัยในบาป รักษา และปลุกผู้ตายให้ฟื้นโดยพระคำของพระองค์ ดว้ยกัน ในบทนี้พระเยซูได้ยืนยันว่าโดยจริงแล้วพระองค์คือพระเมสิยาห์ที่ได้มาตามพระสัญญาโดยผู้พยากรณ์แห่งภาคพันธสัญญาเดิม **ลูกา**7:1-10 พระเยซูรักษาคนรับใช้ของนายรอ้ยโดยพระคำพูดและพระเจ้าชมเชยความเชื่อของนายรอ้ยผู้นี้แก่ฝูงชนที่ได้ติดตามพระองค์

Luke 7:11-15. Jesus shows His authority over the seen and unseen world and raises the son of a widow by His word "arise". The Lord sees the sorrowful heart of this widow, and He shows compassion towards her weeping heart. **Luke 7:18-35.** Jesus receives the messengers coming from John the Baptist and confirms to them and to the surrounding multitude that He is indeed the Messiah to come, which was prophesied by the Old Testament prophets. Also, He confirms to the multitudes that John the Baptist is the messenger of the Lord.

ลูกา7:11-15 พระเยซูแสดงสิทธิอำนาจของพระองค์เหนือโลกที่เห็นได้และไม่เห็นได้และปลุกบุตรชายของหญิงม่ายให้ฟื้นโดยพระคำของพระองค์ "ลุกขึ้น" พระเจ้าได้เห็นใจที่เศร้าโศกของหญิงม่ายคนนี้ และพระองค์ได้แสดงความสงสารต่อหัวใจที่เศร้าโศกของเธอ **ลูกา**7:18-35 พระเยซูตอ้นรับผู้ส่งข่าวของยอห์นผู้ให้บัพติสมาและยืนยันแก่พวกเขาและฝูงชนรอบๆว่าแท้จริงแล้วพระองค์คือพระเมสิยาห์ที่ได้มา ซึ่งได้ให้คำทำนายไว้โดยผู้พยากรณ์ในภาคพันธสัญญาเดิม ดว้ยกัน พระองค์ได้ยืนยันแก่ฝูงชนว่ายอห์นผู้ให้บัพติสมาคือผู้สื่อข่าวของพระเจ้า

Luke 7:36-50. The Lord forgives a sinful woman by His word because of her deep love from her heart towards the Lord. This woman has worshiped the Lord when she has anointed His head with oil, and she humbled herself and paid respect to the Lord when she has anointed His feet with anointment. The Lord knows the inner thoughts of people's hearts, and He gives the parable of the moneylender and the two debtors to show that the Father has sent His beloved Son to pay our debts.

ลูกา7:36-50 พระเจ้าให้อภัยในบาปของหญิงบาปนี้โดยพระคำของพระองค์เพราะความรักจากสว่นลึกของใจของเธอต่อพระเจ้า ผู้หญิงคนนี้ได้บูชาพระเจ้าเมื่อเธอได้พรหมศรีษะของพระองค์ดว้ยน้ำมัน และเธอถอ่มตัวของเธอลงและให้ความนับถือต่อพระเจ้าเมื่อเธอได้พรหมน้ำมันลงที่พระบาทของพระองค์ พระเจ้ารู้ถึงสว่นในความคิดของใจของคน และพระองค์ให้คำอุปมาถึงเจ้าหนี้และผู้กู้ยืมสองคนได้แสดงถึงว่าพระบิดาได้ส่งพระบุตรสุดที่รักของพระองค์มาเพื่อจ่ายหนี้สินของเรา

[1]After **He** had ended all **His** sayings in the ears of the people, **He** went into Capernaum.

[1]หลังจากที่ **พระองค์** จบคำกล่าวทั้งหมดของ **พระองค์** ยังหูของผู้ที่ฟัง **พระองค์** เข้าไปยังคาเปอนาอุม

> **Comments 7:1.** For verses 1 to 10, see Matthew Comments 8:5-13. As shown in this verse, the entering into Capernaum took place after the Lord Jesus delivered the teachings on the level place in Luke chapter 6. If we read Matthew 8:1-13 and combine it with the information given in this verse, we can conclude that there is a gap of time and space between verses Matthew 8:4 and Matthew 8:5.
>
> **ความเห็น** 7:1 สำหรับข้อ1ถึง10 มองความเห็นในมัทธิว8:5-13 ได้แสดงในข้อนี้ การเข้าคาเปอนาอุมเกิดขึ้นหลังจากที่พระเยซูเจ้าได้สอนยังที่ราบในลูกาบทที่6 ถ้าเราอ่านมัทธิว8:1-13 และผสมมันกับรายละเอียดที่ได้ให้ในข้อนี้ เราสามารถสรุปได้ว่าในที่นี้มีชว่งว่างของเวลาและสถานที่ระหว่างข้อเขียนของมัทธิว8:4 และมัทธิว8:5

[2]And a certain servant of a centurion, who was valued to him, was sick and at the point of death.

[2]และมีคนรับใช้ของนายทหารผู้หนึ่ง เป็นผู้ที่เขาให้ความสำคัญมาก ได้ป่วยและใกล้ตาย

Comments 7:2. This centurion has heard the rumor about the beloved Son of God; he has heard about the mercy of the Lord through the beloved Son of God. The heart of this centurion has already sought mercy from the Lord according to the situation of his servant.

"who was valued to him". This portion of the verse shows the relationship between the master and his servant. When you have a good servant, you as a master will want to do according to your own power to seek help for that servant.

ความเห็น 7:2 นายร้อยคนนี้ได้ยินข่าวลือเกี่ยวกับพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า เขาได้ยินเกี่ยวกับพระเมตตาของพระเจ้าผ่านโดยพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า ใจของนายร้อยผู้นี้ได้เสาะหาเมตตาจากพระเจ้าเนื่องด้วยสภาพของทาสรับใช้ของเขา

"เป็นผู้ที่เขารักมาก" ในส่วนนี้ได้บอกชัดเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างนายและทาสรับใช้ เมื่อเรามีทาสรับใช้ที่ดี เราผู้เป็นนายจะมีความต้องการทำตามสภาพอำนาจที่เรามีเสาะหาความช่วยเหลือสำหรับทาสรับใช้นั้น

[3]And when he heard about **Jesus**, he sent to **Him** elders of the Jews, begging **Him** that **He** would come and save his servant.

[3]และเมื่อเขาได้ยินเกี่ยวกับ **พระเยซู** เขาได้ส่งผู้ใหญ่ของคนยิวมายัง **พระองค์** ให้ขอร้องต่อ **พระองค์** เพื่อให้ **พระองค์** มาและช่วยคนรับใช้ของเขา

Comments 7:3. Matthew 8:5 says, "and when He entered Capernaum, there came unto Him a centurion, beseeching Him" and Matthew 8:8 says, "and the centurion answered and said". Here, in verse 3, it says, "he sent to Him elders of the Jews" and in verse 6 it says, "the centurion sent friends to Him". From the Gospel of Matthew 8:5-10 it is understood that this centurion actually came in person and talked to the Lord. However, here in this gospel the centurion never really meets Jesus in person to plead for mercy.

ความเห็น 7:3 มัทธิว 8:5 ได้บอกว่า "และเมื่อพระองค์เข้าคาเปอนาอุม ที่นั้นนายร้อยได้มายังพระองค์ ออ้นวอนพระองค์" และมัทธิว 8:8 ได้บอกว่า " และนายร้อยตอบและพูดว่า" ในที่นี้ในข้อที่3 มันได้บอกว่า "เขาส่งไปยังพระองค์ผู้อาวุโสของพวกยิว" และในข้อ6มันบอกว่า " นายร้อยส่งเพื่อนมายังพระองค์" จากพระหนังสือของมัทธิว 8:5-10 มันได้เข้าใจว่านายร้อยนี้โดยจริงแล้วมาดว้ยตนเองและพูดกับพระเจ้า อย่างไรก็ตาม ในที่นี้ในพระหนังสือนี้นายร้อยไม่เคยได้พบกับพระเยซูดว้ยตนเองเพื่ออออ้นวอนสำหรับพระเมตตา

Q: How do we combine the information about this centurion given in the Gospels of Matthew and Luke?

คำถาม เราจะผสมรายละเอียดได้อย่างไรเกี่ยวกับนายร้อยผู้นี้ที่ได้ให้ในพระหนังสือมัทธิวและลูกา?

A: Between these two gospels there is no difference, just that one gospel has presented information before the time of event and another gospel has presented information after the time of event. Non-overlap of time and information has been presented here. The centurion did send the elders begging for mercy, but after hearing the reply of the Lord, the centurion himself had the courage to come and meet with the Lord. This centurion was humble and saw himself as not worthy of asking the Lord for help if he would be the one to ask. Remember as well, the time between the centurion talking with the elders and then the centurion himself traveling and, in the midst of the way, he has received the answer that the Lord is coming and the centurion stops and waits, and at the same time the centurion sends word with the friends to go to the Lord on his behalf to show the Lord that he himself is not worthy to come but with the mercy of the Lord he will come and beg the Lord for mercy to his servant.

คำตอบ ระหว่างพระหนังสือทั้งสองในที่นี้ไม่มีความแตกต่าง เพียงพระหนังสือเล่มหนึ่งได้ให้รายละเอียดของเวลากอ่นหน้าเหตุการณ์และพระหนังสืออีกเล่มได้ให้รายละเอียดของเวลาหลังจากเหตุการณ์ ไม่มีเวลาที่ทับซอ้นกันและรายละเอียดที่ได้ให้ในที่นี้ นายร้อยได้ส่งผู้อาวุโสเพื่ออออ้นวอนสำหรับพระเมตตา แต่หลังจากได้ยินคำตอบของพระเจ้า นายร้อยตัวเขาเองมีกำลังใจเพื่อจะมาและพบกับพระเจ้า นายร้อยคนนี้มีความถอ่มตัวและเห็นว่าตัวเองไม่มีค่าพอที่จะขอพระเจ้าเพื่อชว่ยเหลือถ้าเขาเองเป็นคนขอร้อง จำไว้ให้ดีดว้ยว่า ระหว่างเวลาที่นายร้อยพูดกับเหล่าผู้อาวุโสและแล้วตัวนายร้อยเองเดินทางและ ในระหว่างทาง เขาได้รับคำตอบว่าพระเจ้ากำลังมาและนายร้อยได้หยุดและรอคอย และในเวลาเดียวกันนายร้อยได้ส่งคำกับไปเพื่อนให้ไปยังพระเจ้าสำหรับตัวเขาเพื่อแสดงแก่พระเจ้าว่าตัวเขาเองนั้นไม่มีค่าพอที่จะมาแต่ดว้ยพระเมตตาของพระเจ้าเขาจะมาและออ้นวอนต่อพระเจ้าเพื่อพระเมตตาต่อทาสรับใช้ของเขา

[4]And they, when they came to **Jesus**, begged **Him** earnestly, saying, he is worthy that **Thou** should do this for him;

[4]และพวกเขา เมื่อพวกเขามายัง **พระเยซู** ได้ออ้นวอน **พระองค์** อย่างจริงใจ กล่าวว่า เขามีคุณค่าพอที่ **พระองค์ท่าน** ควรจะชว่ยเขา

[5]for he loves our nation, and he built the synagogue for us.

[5]เพราะเขารักชนชาติของเรา และเขาเองช่วยเราสร้างธรรมศาลาของเรา

Comments 7:4-5. Remember as well, who these people are who come to the beloved Son of God and make petition. This centurion man has shown to humans as well that he is fair and just for the poor, so these people came begging for mercy for him. Many people have questions about this centurion, and yes, he is not a Jew, but in his humble heart he believes the things he has heard people say about the beloved Son of God and that is why he asks them to come to beg the Lord. The same thing happens these days when people read the Bible and come to believe in the Son of God.

ความเห็น 7:4-5 จำให้ดีดว้ยว่า ประชาชนเหล่านี้คือใครที่ได้มายังพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าและทำข้อร้องขอ นายรอ้ยคนนี้ได้แสดงแก่มนุษย์ดว้ยเช่นเดียวกันว่าเขานั้นไม่ลำเอียงและยุติธรรมต่อผู้ยากจน ดังนั้นคนเหล่านี้จึงมาเพื่ออ้นวอนขอพระเมตตาสำหรับเขา หลายคนได้มีคำถามเกี่ยวกับนายรอ้ยคนนี้ และใช่แล้ว เขาไม่ใช่คนยิว แต่ใจที่ถอ่มตัวของเขาท่านเชื่อว่าสิ่งที่ท่านได้ยินคนพูดเกี่ยวกับพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าและนั้นคือทำไมท่านจึงขอพวกเขาให้มาออ้นวอนต่อพระเจ้า เป็นเช่นเดียวกันในทุกวันนี้ ประชาชนได้อ่านพระคัมภีร์และมามีความเชื่อในพระบุตรของพระเจ้า

[6]And **Jesus** went with them. And when **He** was now not far from the house, the centurion sent friends, saying to **Him**, **Lord**, trouble not **Thyself**; for I am not worthy that **Thou** should come under my roof;

[6]และ **พระเยซู** ไปกับพวกเขา และเมื่อ **พระองค์** อยู่ไม่ไกลจากบ้าน นายทหารส่งเพื่อนมายัง **พระองค์** พูดต่อ **พระองค์** ว่า **พระองค์ท่าน** อย่าได้ลำบาก **พระองค์เอง** เพราะข้าพเจ้านั้นไม่มีคุณค่าพอที่ **พระองค์ท่าน** ควรจะเข้ามาภายใต้หลังคาบ้านของข้าพเจ้า

Comments 7:6. "the centurion sent friends". This story related to the centurion has shown a clear picture of this centurion. Also, the Bible does not tell us what he talked about with his friends. Among friends, he has expressed his feelings and that is why when the friends came, they told the beloved Son of God what the centurion expressed himself. From Matthew 8:8 it is understood that these sayings from Luke 7:6b-8 are also repeated by the centurion himself. Indeed, later on, the centurion himself met with the Lord as well and showed respect towards the beloved Son of God, as in each gospel it will tell us only a portion of the event that happened (See Matthew 8:7-8).

ความเห็น 7:6 "นายรอ้ยส่งเพื่อนไปยังพระองค์" เรื่องที่เกี่ยวกับนายรอ้ยนี้ได้มีแสดงอย่างชัดเจนถึงสภาพของนายรอ้ยคนนี้ ดว้ยกัน พระคัมภีร์ไม่ได้บอกว่าเขาพูดว่าอะไรกับเพื่อนๆ ในหมู่เพื่อนๆ เขาได้แสดงถึงความรู้สึกของเขาและนั้นคือทำไมเมื่อเพื่อนๆได้มา พวกเขาบอกแก่พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าถึงสิ่งที่นายรอ้ยได้พูดถึงตัวของเขาเอง จากมัทธิว8:8มันเข้าใจได้ว่าจากการพูดเหล่านี้จากลูกา7:6ข-8นั้นดว้ยกันคือสว่นบอกซ้ำอีกโดยนายรอ้ยเองเมื่อพบกับพระเจ้าดว้ยเช่นกัน จริงแล้ว ในภายหลัง ตัวนายรอ้ยเองได้พบกับพระเจ้าและได้แสดงความเคารพต่อพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า ตามที่พระหนังสือแต่ละเล่มจะได้บอกเพียงบางสว่นของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น (มองมัทธิว8:7-8)

Q: Are we to understand that these words were repeated to the Lord by the centurion's friends and by the centurion himself?

คำถาม เราควรจะเข้าใจถึงคำเหล่านี้ที่ได้มีพูดซ้ำต่อพระเจ้าโดยเหล่าเพื่อนของนายรอ้ยและโดยตัวของนายรอ้ยเองได้อย่างไร?

A: Think this way, you are telling your friends something, and when you meet another person, you will also repeat to that person the same things as you told your friends. We can notice from each gospel's story, that the events are given in portion, but when we combine all of them together, we can have a complete picture of the entire story. In the Gospel of Matthew, the events presented in Luke 7:3-8 are skipped and in the Gospel of Luke the events presented in Matthew 8:6-9 are skipped. In the Gospel of Matthew, the events of Luke 7:3-8 are summarized as "there came unto Him a centurion beseeching Him". It is understood that the events described in Matthew 8:6-9 took place after the events described in Luke 7:3-8.

คำตอบ คิดแบบนี้ เราบอกแก่เพื่อนของเราบางอย่าง และเมื่อเราพบกับคนนั้น เราอีกดว้ยกันจะบอกอีกแก่คนนั้นเช่นเดียวกันกับที่เราได้บอกแก่เพื่อนของเรา เราสามารถสังเกตได้จากเรื่องในพระหนังสือแต่ละเล่มว่า เหตุการณ์นั้นได้ให้เป็นเพียงบางสว่น แต่เมื่อเราผสมทั้งหมดเข้าดว้ยกัน เราสามารถมีภาพที่สมบูรณ์ของเรื่องทั้งสิ้น ในพระหนังสือของมัทธิว เหตุการณ์ที่ได้เสนอในลูกา7:3-8 ได้ยกเว้นและในพระหนังสือของลูกาเหตุการณ์ที่ได้เสนอในมัทธิว8:6-9 ได้ยกเว้น ในพระหนังสือของมัทธิว เหตุการณ์ของลูกา7:3-8 นั้นสรุปได้ว่า "ได้มายังพระองค์นายรอ้ยที่ได้ออ้นวอนพระองค์" มันเข้าใจได้ว่าเหตุการณ์ที่ได้อธิบายในมัทธิว8:6-9 ได้เกิดขึ้นหลังจากเหตุการณ์ที่ได้อธิบายไว้ในลูกา 7:3-8

[7]therefore neither thought I myself worthy to come to **Thee**; but say a word, and let my servant be healed.

[7]ดว้ยเหตุนี้เช่นกันแม้ข้าพเจ้าเองไม่มีคุณค่าเพียงพอที่จะมายัง **พระองค์** แต่ขอให้กล่าวคำหนึ่ง และผู้รับใช้ของข้าพเจ้าจะหายดี

Comments 7:7. In this gospel, we are given the dialog between the centurion's friends and the Lord. The first part of this verse is given only here in this gospel. This shows clearly why the centurion sent the elders and his friends first to meet the Lord.

See also Comments Matthew 8:8.

ความเห็น 7:7 ในพระหนังสือนี้ เราได้ข้อมูลระหว่างเพื่อนของนายรอ้ยและพระเจ้า สว่นแรกของข้อนี้ได้มีให้เพียงในพระหนังสือนี้ นี้ได้แสดงอย่างชัดเจนว่าทำไมนายรอ้ยส่งเหล่าผู้อาวุโสและเพื่อนของท่านไปกอ่นเพื่อพบพระเจ้า

ดว้ยกันมองความเห็นมัทธิว 8:8

[8]For I also am a man set under authority, having under me soldiers: and I say to this one, Go, and he goes; and to another, Come, and he comes; and to my servant, Do this, and he does.

[8]เพราะข้าพเจ้าก็เป็นคนที่อยู่ใต้อำนาจ มีนายทหารอยู่ภายใต้ และข้าพเจ้าบอกคนนี้ ไป และเขาก็ไป และอีกคน มา และเขาก็มา และแก่คนรับใช้ของข้าพเจ้า ทำสิ่งนี้ และเขาก็ทำมัน

Comments 7:8. In this verse it says clearly that the centurion himself acknowledges the authority of the beloved Son of God. He believes that by the Holy Word, all things will obey and if the Holy Son of God says a word, his servant will be healed instantly; this is the faith everyone should think about.

ความเห็น 7:8 ในข้อนี้ได้บอกไว้ชัดว่าตัวนารอ้ยเองได้ยอมรับถึงสิทธิอำนาจแห่งพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า ท่านได้เชื่อว่าโดยพระคำอันศักดิ์สิทธิทุกอย่างเชื่อฟัง ถ้าพระบุตรอันศักดิ์สิทธิ์ได้พูด ทาสรับใช้ของท่านจะหายโรคในทันใด นี้คือความเชื่อที่ทุกคนควรคิดถึง

[9]Then having heard these things, **Jesus** marveled at him, and turned and said to the multitude that followed **Him**, **I** tell you, not even in Israel, **I** have found such great faith.

[9]และเมื่อ **พระเยซู** ได้ยินสิ่งเหล่านี้ **พระองค์** มีความประหลาดใจเกี่ยวกับเขา และหันกลับไปและพูดกับฝูงชนที่ติดตาม **พระองค์ เรา** บอกแก่ท่านว่า **เรา** ไม่ได้พบความเชื่ออันมาก ไม่ แม้แต่ในอิสราเอล

Comments 7:9. See Matthew Comments 8:10.

Here in this verse, it appears that the Lord addresses the multitudes after He hears the message given by the centurion's friends. But, in Matthew 8:10 we are told that the Lord addresses the multitudes after the centurion talks to the Lord.

ความเห็น7:9 มองความเห็นในมัทธิว 8:10

ในที่นี้ในข้อนี้ พระเจ้าได้บอกกับฝูงชนหลังจากที่พระองค์ได้ยินสิ่งที่เพื่อนของนายรอ้ยได้บอก แต่ ในมัทธิว 8:10 เราได้รับบอกว่าพระเจ้าได้บอกแก่ฝูงชนหลังจากที่นายรอ้ยได้พูดกับพระเจ้า

Then we can assume that between verse 8 and verse 9, in this gospel, there is some information that is skipped. Combining the information from both gospels we can understand the following course of events. The centurion himself asks the elders to invite the Lord for help, but also the centurion and friends, a big company, are traveling towards the Lord as well. When they were not far apart, he sent the friends to convey a message regarding his thoughts and feelings to the Lord. When the friends went back to the centurion and told him, the centurion himself had come and told the Lord the same things. When the Lord heard the message from the centurion, the Lord had turn to talk to the multitude.

แล้วเราสามารถสรุปได้ว่าระหว่างข้อ 8 และข้อ 9 ในพระหนังสือนี้ ยังมีรายละเอียดที่ยกเว้นไม่ได้บอก รวมรายละเอียดจากพระหนังสือทั้งสองเราสามารถเข้าใจติดตามรายละเอียดของเหตุการณ์ นายรอ้ยเขาเองได้ขอให้เหล่าผู้อาวุโสเชิญพระเจ้าเพื่อชว่ย แต่ดว้ยกันนายรอ้ยและเพื่อน คนกลุ่มใหญ่ เดินทางมายังพระเจ้าดว้ยเช่นเดียวกัน เมื่อพวกเขาอยู่ไม่ไกลนัก เขาได้ส่งเพื่อนเพื่อรานงานข่าวเกี่ยวกับความคิดและความรู้สึกของเขาต่อพระเจ้า เมื่อเพื่อนกลับไปยังนายรอ้ยและบอกแก่เขา นายรอ้ยเขาเองได้มาและบอกพระเจ้าเช่นเดียวกันดว้ย เมื่อพระเจ้าได้ยินข่าวจากนายรอ้ย พระเจ้าได้หันกลับพูดกับฝูงชน

[10]And they that were sent, returning to the house, found the servant whole.

[10]และพวกเขาที่ถูกส่งมา กลับไปยังบ้าน พบคนรับใช้เป็นปกติ

Comments 7:10. The Bible did not mention the entire conversation, the conversation the Lord had with the centurion himself, but in that length of time, some of the people that came with the centurion had returned home to prepare and found the servant healed. The message in all gospels may not tell all the details of the meeting, but we must combine them all. The situation is resolved here, and the servant has been miraculously healed by the word of the Lord.

ความเห็น 7:10 พระคัมภีร์ไม่ได้บอกถึงคำสนทนาทั้งสิ้น คำสนทนาทั้งหมดที่พระเจ้าได้มีกับตัวนายร้อยเอง แต่ในช่วงเวลานั้น คนบางคนที่ได้มากับนายร้อยได้กลับไปบ้านเพื่อตระเตรียมและพบทาสรับใช้หายดี ข่าวในพระหนังสือทั้งหมดอาจจะไม่ได้บอกถึงรายละเอียดทั้งสิ้นของการพบ แต่เราต้องผสมมันทั้งหมดเข้าด้วยกัน เหตุการณ์ได้เป็นแบบนี้ และทาสรับใช้ได้หายป่วยอย่างวิเศษโดยพระคำของพระเจ้า

[11]And it came to pass on the next day, **He** went into a town called Nain; and **His** disciples went with **Him**, and a great multitude.

[11]และหลังจากนั้นผ่านไปยังวันรุ่งขึ้น **พระองค์** ไปยังเมืองชื่อนาอิน และเหล่าสาวกของ **พระองค์** ไปกับ **พระองค์** และฝูงชนกลุ่มใหญ่

Comments 7:11. In this verse it shows that the Lord of life is never alone; the multitudes of people are always surrounding him.

ความเห็น 7:11 ในข้อนี้ได้แสดงว่าพระเจ้าแห่งชีวิตไม่เคยอยู่ตามลำพัง ฝูงชนตลอดเวลาอยู่รอบๆพระองค์

[12]Now when **He** drew near to the gate of the town, behold, there was carried out one that was dead, only son of his mother, and she was a widow, and many people of the town were with her.

[12]เมื่อ **พระองค์** เข้าใกล้ประตูเมือง ดูเถิด มีการหามศพออกมา เขาเป็นบุตรเพียงคนเดียวของมารดาของเขา และเธอเป็นแม่ม่าย และประชาชนจำนวนมากของเมืองมากับเธอ

[13]And having seen her, the **Lord** had pity on her, and said to her, Weep not.

[13]และเมื่อ **พระองค์** เห็นเธอ **พระองค์** มีความสมเพชต่อเธอ และพูดแก่เธอว่า อย่าร้องไห้

Comments 7:13. In this place, the Bible talks about the pity (compassion) of the Lord towards the weeping heart; not just by the action alone, but this mother weeps for her child deep from her soul and that is why the Bible says, "the Lord had pity on her".

ความเห็น 7:13 ในที่นี้ พระคัมภีร์ได้บอกถึงความสงสาร(ความเห็นอกเห็นใจ)ของพระเจ้าต่อใจที่คร่ำครวญ ไม่ใช่เพียงแต่การกระทำเพียงลำพัง แต่มารดาคนนี้คร่ำครวญลึกซึ้งสำหรับบุตรของเธอจากจิตวิญญาณของเธอ และนั้นคือทำไมพระคัมภีร์ได้พูดถึง "พระองค์มีความสงสารต่อเธอ"

[14]And **He** came near and touched the bier; and the bearers stopped. And **He** said, Young man, **I** say to you, Arise!

[14]และ **พระองค์** เข้ามาใกล้และสัมผัสฐานรองโลงศพ และผู้หามหยุดนิ่ง และ **พระองค์** กล่าวว่า ชายหนุ่ม **เรา** บอกแก่เจ้า ลุกขึ้น

Comments 7:14. Here in this verse, all humans can see clearly the beloved Son of God has not only compassion but also authority as well. In order to make the dead arise, the Lord of life has called back the soul of this young man; that is the authority and power on earth which the Son of Man has.

ความเห็น 7:14 ที่นี้ในข้อนี้ มนุษย์ทั้งหมดสามารถเห็นได้ชัดว่าพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้ามิได้มีเพียงความสงสารเท่านั้นแต่มีสิทธิอำนาจด้วยเช่นกัน เพื่อที่จะทำให้คนตายลุกขึ้น พระเจ้าแห่งชีวิตได้เรียกจิตวิญญาณของชายหนุ่มคนนี้ให้กลับมา นั้นคือสิทธิอำนาจและอำนาจบนโลกที่บุตรของมนุษย์ได้มี

[15]And the dead sat up, and began to speak, and **He** gave him to his mother.

[15]และคนที่ตายลุกขึ้นนั่ง และเริ่มพูด และ **พระองค์** ให้เขาแก่มารดาของเขา

Comments 7:15. When the Bible told us that the Lord of life gave the son to the mother, the mother of this child had experienced the love from the beloved Son of God beyond human words can tell.

ความเห็น 7:15 เมื่อพระคัมภีร์ได้บอกว่าพระเจ้าแห่งชีวิตได้ให้บุตรคืนแก่มารดา มารดาของเด็กคนนี้ได้พบกับความรักจากพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าเหนือเกินกว่าที่คำพูดของมนุษย์สามารถบอกได้

[16]And fear took hold on all, and they began glorifying **God**, saying, A great prophet has risen among us, and, **God** has visited **His** people.

[16]และทุกคนมีความกลัว และพวกเขาเริ่มบูชา **พระผู้เป็นเจ้า** กล่าวว่า ศาสดาพยากรณ์ที่สำคัญอยู่ระหว่างพวกเรา และ **พระผู้เป็นเจ้า** ได้มาเยี่ยมประชาชนของ **พระองค์**

Comments 7:16a. "Fear", this is a human reaction when they see the dead getting up.

ความเห็น 7:16ก "ความกลัว" นี้คือปฏิกริยาที่ออกมาของมนุษย์เมื่อเห็นคนตายลุกขึ้น

Comments 7:16b. The beloved Son of God has shown His power here and the people have become witnesses that God has visited them on earth and has shown mercy, which they can see with their own eyes.

ความเห็น 7:16ข พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้สำแดงอำนาจของพระองค์ในที่นี้และประชาชนได้กลายเป็นพยานว่าพระเจ้าได้มาเยี่ยมพวกเขาบนโลกและได้แสดงพระเมตตา ซึ่งพวกเขาสามารถเห็นได้ด้วยตาของพวกเขา

[17]And this report went out concerning **Him** in the whole of Judea, and all the surrounding region.

[17]และรายงานเกี่ยวกับ **พระองค์** ได้มีออกไปทั่วทั้งเขตจูเดีย และทั่วทั้งเขตเมืองรอบๆ

[18]And the disciples of John told him of all these things.

[18]และเหล่าสาวกของยอห์นได้บอกท่านถึงสิ่งเหล่านี้

Comments 7:18. For verses 18 to 35, see Comments Matthew 11:2-19. In Matthew 11:2 it tells us that John was in prison at this time.

ความเห็น 7:18 สำหรับข้อ18 ถึง 35 มองความเห็นมัทธิว11:2-19 ในมัทธิว11:2 มันได้บอกแก่เราว่ายอห์นได้ติดคุกอยู่ในเวลานี้

[19]And John calling to him two certain of his disciples, sent them to the **Lord**, saying, Are **Thou** that comes, or look we for another?

[19]และยอห์นเรียกสาวกสองคนมายังท่าน ส่งพวกเขาไปยัง **พระองค์ท่าน** กล่าวว่า **พระองค์ท่าน** คือ **พระองค์** ที่จะมา หรือเราตอ้งมองหาคนอื่น?

Comments 7:18-19. John shows doubt here, see Comments Matthew 11:2-3.

ความเห็น 7:18-19 ในที่นี้ยอห์นได้แสดงความสงสัยออกมา มองมัทธิวความเห็น11:2-3

[20]And having come to Him, the men said, John the Baptist has sent us to **Thee**, saying, Are **Thou** that comes, or look we for another?

[20]และเมื่อพวกเขามาถึง **พระองค์** พวกเขาพูดว่า ยอห์นผู้ให้บัพติศมาได้ส่งพวกข้าพเจ้ามายัง **พระองค์ท่าน** กล่าวว่า **พระองค์ท่าน** คือ **พระองค์** ที่จะมา หรือเราควรมองหาคนอื่น?

[21]In that hour **He** cured many of sicknesses and plagues and evil spirits; and on many that were blind **He** granted to see.

[21]ในเวลานั้น **พระองค์** ได้รักษาผู้ที่ป่วยหลายโรคและโรคระบาดและปีศาจร้าย และหลายคนที่ตาบอด **พระองค์** ได้ให้สายตากลับคืน

Comments 7:20-21. The content of these verses is not given in the Gospel of Matthew. These disciples will become great witnesses for their own master, and also the message from Jesus transmitted to John himself (see verse 22-23) will be a witness for John. And in his duty as the messenger of the Lord, John has started to understand more about the Messiah. He started from not knowing, but from this point on he knew who was the true Messiah that had come. John testified before about the Lord Jesus (see Luke 3:16) but did not tell people what the Messiah would do, but now at this point he can tell that the Lord has come to earth to witness people's sufferings.

ความเห็น 7:20-21 ข้อเขียนที่ได้ให้ในข้อนี้นั้นไม่ได้มีให้ในพระหนังสือของมัทธิว เหล่าสาวกนี้จะกลายเป็นพยานสำคัญสำหรับนายของพวกเขาและดว้ยกันข่าวจากพระเยซูได้ส่งให้ยอห์นตัวเขาเอง(มองข้อ22-23)จะกลายเป็นพยานสำหรับยอห์น และหน้าที่ของท่านผู้สื่อสารของพระเจ้า ยอห์นได้เริ่มเข้าใจมากขึ้นเกี่ยวกับพระเมสิยาห์ ท่านเริ่มต้นจากไม่รู้ แต่จากจุดนี้ไปท่านรู้ว่าใครคือพระเมสิยาห์ที่แท้จริงที่ได้มา ยอห์นได้ให้การมากอ่นเกี่ยวกับพระเยซูเจ้า (มองลูกา3:16) แต่ไม่ได้บอกประชาชนว่าพระเมสิยาห์จะทำอะไร แต่จากจุดนี้ไปท่านสามารถบอกได้ว่าพระเจ้าได้มายังโลกเพื่อเป็นพยานถึงความทุกข์ยากของประชาชน

22And **He** answered and said to them, Go and report to John what you have seen and heard: the blind receive sight, the lame walk, the lepers are cleansed, and the deaf hear, the dead are raised up, the poor have good news preached to them.

22และ **พระองค์** ตอบและบอกแก่พวกเขาว่า ไปและบอกแก่ยอห์นถึงสิ่งที่เจ้าได้เห็นและได้ยิน คนตาบอดได้รับสายตา คนเป็นง่อยเดิน คนที่เป็นโรคเรื้อนหายสะอาด และคนหูหนวกได้ยิน คนตายฟื้นขึ้นมา คนยากจนได้รับข่าวดีสอนแก่พวกเขา

Comments 7:22. The details of the Lord's work are shown in this verse. These works are the proof of the Messiah coming as the prophets have prophesied in the Old Testament (see Comments Matthew 11:6).

ความเห็น 7:22 รายละเอียดเกี่ยวกับงานของพระเจ้าได้บอกไว้ในข้อนี้ งานเหล่านี้นั้นคือข้อพิสูจน์เกี่ยวกับพระเมสิยาห์ที่ได้มาตามที่เหล่าศาสดาพยากรณ์ได้ทำนายไว้ในภาคพันธสัญญาเดิม (มองความเห็นมัทธิว11:6)

23And blessed is who will not be offended in **Me**.

23และพรมีให้แก่เขาใครก็ตามที่จะไม่ถือว่า **เรา** เป็นอุปสรรค

Comments 7:23. Here in this place, the Lord has told us all clearly that if you believe in the work of the Lord, as the Bible tells us about what the Lord has done, then you are not stumbling into the true message of the Lord.

ความเห็น 7:23 ที่นี้ในสถานที่นี้ พระเจ้าได้บอกเราทั้งหมดอย่าชัดเจนถ้าเราเชื่อในงานของพระเจ้า ตามที่พระคัมภีร์ได้บอกเกี่ยวกับว่าพระเจ้าได้ทำอะไร แล้วเราจะไม่ติดขัดในข่าวที่แท้จริงของพระเจ้า

24And when the messengers of John were departed, **He** began to speak to the multitudes concerning John: What went you out into the wilderness to see? a reed shaken by the wind?

24และเมื่อผู้สื่อข่าวของยอห์นได้จากไป **พระองค์** ได้เริ่มพูดแก่ฝูงชนเกี่ยวกับยอห์นว่า พวกเจ้าออกไปยังถิ่นทุรกันดารเพื่อดูอะไร? ต้นอ้อไหวโดยถูกลมพัด?

Comments 7:24. See Comments Matthew 11:7.

ความเห็น 7:24 มองความเห็นมัทธิว 11:7

25But what went you out to see? a man clothed in soft garment? Behold, those living in noble garments and in luxury are in palaces.

25แต่คืออะไรที่พวกเจ้าออกไปมองหา? คนสวมใส่ผ้าอ่อนนิ่ม? ดูเถิด พวกที่แต่งตัวอย่างดีและอยู่อย่างสำรวยอยู่ในวังของกษัตริย์

26But what went you out to see? a prophet? Yes, **I** say to you, and much more than a prophet.

26แต่พวกเจ้าออกไปดูอะไร? ศาสดาพยากรณ์? ใช่แล้ว **เรา** จะบอกแก่เจ้า และมากกว่าศาสดาพยากรณ์

27This is he of whom it is written,

27นี้คือผู้ที่ได้มีเขียนไว้ว่า

Behold, **I** send **My** messenger before **Thy** face,

ดูเถิด **เรา** ได้ส่งผู้สื่อข่าว **ของเรา** ไปก่อนหน้าของ **พระองค์**

Who will prepare **Thy** way before **Thee**.

ผู้ซึ่งจะเตรียมทางของ **พระองค์** ไว้ก่อนหน้าของ **พระองค์**

Comments 7:27. This verse is cited from Malachi 3:1, see Comments Matthew 11:10, Comments Matthew 3:1-11, and Comments Mark 1:2-3.

ความเห็น 7:27 ข้อนี้ได้กล่าวไว้จากมาลาคี 3:1 มองความเห็นมัทธิว 11:10 ความเห็นมัทธิว 3:1-11และความเห็นมาระโก 1:2-3

28**I** say to you, Among those that are born of women there is no one greater than John; yet the least in the kingdom of **God** is greater than he.

28**เรา** จะบอกแก่เจ้า ในพวกเจ้าที่เกิดจากผู้หญิงนั้นไม่มีใครใหญ่ไปกว่ายอห์น แต่ว่าผู้ที่ต่ำต้อยในอาณาจักรของ **พระเจ้า** นั้นก็ยังยิ่งใหญ่กว่าท่าน

Comments 7:28. See Comments Matthew 11:11-19 and Comments Mark 1:2-8.

ความเห็น 7:28 มองความเห็นมัทธิว 11:11-19 และความเห็นมาระโก 1:2-8

[29]And all the people when they heard, and the tax collectors, acknowledged **God** being baptized the baptism of John.

[29]และเมื่อทุกคนที่ได้ยิน และพวกเก็บภาษี ได้ยอมรับเกี่ยวกับ **พระเจ้า** ดว้ยว่าได้รับบัพติสมาโดยยอห์น

Comments 7:29. "Being baptized the baptism of John" tells us that they were already baptized with the baptism of John before this event happened, but when they heard what the Lord said, that is when they acknowledged God. Here we give attention to the tax collectors who are considered outcasts of society, but they have been baptized already, and some people that were there also have been baptized. This shows that they were prepared to meet the Lord as verse 27 says.

ความเห็น 7:29 "ดว้ยว่าได้รับบัพติสมาของยอห์น" ได้บอกแก่เราว่าพวกเขาได้รับบัพติสมาแล้วดว้ยบัพติสมาของยอห์นกอ่นเหตุการณ์เหล่านี้ได้เกิดขึ้น แต่เมื่อพวกเขาได้ยินว่าพระเจ้าได้พูดอะไร นั้นคือเมื่อพวกเขาได้ยอมรับพระเจ้า ในที่นี้เราให้ความสนใจแก่พวกเก็บภาษีพวกนี้นั้นถือว่าเป็นพวกที่ถูกขับไล่ออกไปจากสังคม แต่พวกเขาได้รับบัพติสมาแล้ว และคนบางคนในที่นั้นดว้ยกันได้รับบัพติสมาแล้ว ในที่นี้ได้แสดงว่าพวกเขาเตรียมตัวที่จะพบกับพระเจ้าตามที่ข้อ27ได้บอก

[30]But the Pharisees and the lawyers rejected for themselves the counsel of **God**, being not baptized by him.

[30]แต่พวกฟาริสีและนักกฎหมายเพราะพวกเขาได้ไม่ยอมรับคำแนะนำของ **พระเจ้า** เนื่องเพราะพวกเขาไม่ได้รับบัพติสมาของท่าน

Comments 7:30. The leaders of society had rejected the baptism and when they heard the Lord speaking here, they all rejected not only John's baptism but the word of the Lord as well.

ความเห็น 7:30 พวกผู้นำของสังคมไม่ยอมรับบัพติสมาและเมื่อพวกเขาได้ยินพระเจ้าพูดในที่นี้ พวกเขาทั้งหมดได้ปฏิเสธไม่เพียงการให้บัพติสมาของยอห์นเท่านั้นแต่พระคำของพระเจ้าดว้ย

[31]To what then shall **I** liken the people of this generation, and to what are they like?

[31]อะไรซึ่ง **เรา** จะเปรียบกับประชาชนในยุคนี้ และว่าพวกเขาเหมือนอะไร?

[32]They are like children sitting in the marketplace, and calling one to another; saying, We piped to you, and you did not dance; we sang a dirge, and you did not weep.

[32]พวกเขาเหมือนเด็กที่นั่งอยู่ในตลาด และเรียกกันและกัน รอ้งว่า พวกเราได้เป่าปี่ และเจ้าไม่เต้นรำ พวกเราร่ำรอ้ง และเจ้าไม่รอ้งไห้

Comments 7:31-32. See Comments Matthew 11:16-17.

ความเห็น 7:31-32 มองความเห็นมัทธิว11:16-17

[33]For John the Baptist has come eating no bread nor drinking wine; and you say, He has a demon.

[33]เพราะยอห์นผู้ให้บัพติสมาได้มาไม่กินขนมปังและดื่มเหล้าองุ่น และเจ้าว่า เขามีผีสิง

[34]The **Son of Man** has come eating and drinking; and you say, Behold, a gluttonous man, and a drunkard, a friend of tax collectors and of sinners!

[34]**บุตรมนุษย์** ได้มากินและดื่ม และเจ้าว่า ดูเถิด คนกินเติบ และเมาเหล้า เพื่อนของคนเก็บภาษีและคนบาป!

Comments 7:33-34. See Comments Matthew 11:17-19. The Lord was "drinking", but He did not drink alcohol, grape wine, but the real pure grape juice. There were two types of grape juice people used in those times, the one that had been fermented and the fresh squeezed one. The Lord drank always the fresh squeezed grape juice; He never drank fermented grape juice. Usually, people will offer both types of grape juice; the offering will be different. The adults will get the fermented one and the children will get the fresh squeezed one; and the Lord will always take just the fresh squeezed one.

ความเห็น 7:33-35 มองความเห็นมัทธิว11:17-19 พระเจ้า "ดื่ม" แต่พระองค์ไม่ได้ดื่มเหล้า เหล้าองุ่น แต่น้ำของผลองุ่นจริงๆ มันมีน้ำองุ่นสองชนิดที่ประชาชนใช้ในเวลานั้น ชนิดหนึ่งได้หมักจนเปรี้ยวและที่ได้บีบสดๆ พระเจ้าตลอดเวลาดื่มที่ได้บีบสดๆ พระองค์ไม่เคยดื่มองุ่นที่ได้หมักจนเปรี้ยว ประชาชนจะเสนอน้ำองุ่นทั้งสองชนิด การมอบถวายจะแตกต่างไป ผู้ใหญ่จะได้ที่หมักและเด็กๆจะได้คั้นสด และพระเจ้าตลอดเวลาจะรับคั้นสดๆ

[35]And wisdom is justified by all her children.

[35]และปัญญานั้นชอบธรรมแล้วแก่บุตรทั้งหลายของเธอ

Comments 7:33-35. Emphasize on the word "wisdom"; by the wisdom the Lord has given to a person, if that person uses that wisdom in glorifying God, then all their children and anyone that knows them will also have benefit in that wisdom as well.

ความเห็น 7:33-35 เน้นในคำ "ปัญญา" โดยปัญญาที่พระเจ้าได้ให้แก่คน ถ้าคนนั้นใช้ปัญญานั้นในการบูชาพระเจ้า แล้วลูกหลานและทุกคนที่รู้จักพวกเขาดวัยกันจะได้รับผลประโยชน์ในปัญญานั้นดวัยกัน

[36]And one of the Pharisees desired **Him** that **He** would eat with him. And having entered into the Pharisee's house, **He** reclined.

[36]และมีฟาริสีคนหนึ่งเชิญ **พระองค์** เพื่อ **พระองค์** จะได้รับประทานอาหารกับเขา และเข้าไปในบ้านของคนฟาริสี **พระองค์** นั่งลงที่โต๊ะอาหาร

Comments 7:36. For verses 36 to 39 see Comments Matthew 26:6-13 and Comments Mark 14:3-9 and Comments John 12:1-8.

ความเห็น 7:36 สำหรับข้อ 36 ถึง 39 มองมัทธิวความเห็น 26:6-13 และมาระโกความเห็น 14:3-9 และยอห์น 12:1-8

Matthew 26:6 says, "Now when Jesus was in Bethany, in the house of Simon the leper"; Mark 14:3 says, "and while He was in Bethany in the house of Simon the leper"; and John 12:1 says, "six days before the Passover, Jesus therefore came to Bethany, where Lazarus was, whom Jesus had raised from the dead."

มัทธิว 26:6 บอกว่า " เมื่อพระเยซูอยู่ในนเบททานี ในบ้านของไซมอนคนโรคเรื้อน" มาระโก14:3 บอกว่า "และในขณะที่พระองค์อยู่ในเบทานีในบ้านของไซมอนคนโรคเรื้อน" และในยอห์น12:1บอกว่า "หกวันกอ่นปัสกา พระเยซูดวัยกันมายังเบทานี ที่ซึ่งลาซารัสได้อยู่ ผู้ซึ่งพระเยซูได้ปลุกจากความตาย"

As given in the Gospels of Matthew, Mark and John, this episode happened in Bethany. Combining the events from all four gospels, we can conclude that this episode happened in Bethany at two different houses. Two houses, same woman, but she did not do all the same things in each house. In one house she would pour perfume from the head of the Lord, and the jar was in her hand. After things finished in this house, she followed the Lord to another house where she went down and did the anointing at His feet. The same jar of perfume was used two times. The Lord was traveling by foot; the first house was the house, as described in Matthew 26:6 and Mark 14:3, of Simon the leper, and the second house was the house of this Pharisee as given here in Luke 7:36.

ตามที่ได้ให้ในพระหนังสือของมัทธิว มาระโกและยอห์น เหตุการณ์เหล่านี้เกิดขึ้นในเบทานี ผสมเหตุการณ์จากพระหนังสือทั้งสี่เล่ม เราสามารถสรุปได้ว่าเหล่าเหตุการณ์ที่ได้เกิดขึ้นที่เบททานีมีสองบ้านแตกต่างกัน สองบ้าน ผู้หญิงคนเดียวกัน แต่เธอไม่ได้ทำเช่นเดียวกันในแต่ละบ้าน ในบ้านหนึ่งเธอจะเทน้ำหอมจากศีรษะของพระเจ้าลงมา และขวดยังคงอยู่ในมือของเธอ หลังจากเสร็จในบ้านนี้ เธอติดตามพระเจ้าไปในอีกบ้านหนึ่งที่ซึ่งเธอก้มลงและพรหมพระบาทของพระองค์ น้ำหอมขวดเดิมใช้สองครั้ง พระเจ้าเดินทางโดยเท้า บ้านแรกคือบ้าน ที่ได้มีอธิบายในมัทธิว26:6 และมาระโก14:3 ยังที่ของไซมอนคนโรคเรื้อน และบ้านที่สองนี้เป็นบ้านของชาวฟาริสีที่ได้ให้ในที่นี้ในลูกา7:36

The complete story is as follows: the Lord went to the leper's house, the woman anointed Him on the top of His head, and then the Lord travelled further and there He stopped at the Pharisee's house where the same woman followed with the same jar and anointed Him at His feet. Same name, Simon, for both hosts, but not the same person or occupation. And the Holy Spirit looking at both together, the Holy Spirit gives one writer one portion of the story, and the same Holy Spirit gives another portion of the story to another writer. It turns out to be a different angle of events in each gospel. The story in the Gospel of Luke and the story in the Gospel of John take place in the house of Simon the Pharisee, which is a different house than the house of Simon the leper. Different houses, but the same woman and the same jar of perfume.

เรื่องอย่างสมบูรณ์คือ พระเจ้าไปยังบ้านของคนที่เป็นโรคเรื้อน ผู้หญิงได้เจิมพระองค์บนพระศีรษะของพระองค์ และแล้วพระเจ้าเดินทางไปข้างหน้าและที่นี้พระองค์หยุดที่บ้านของคนฟาริสีที่ซึ่งผู้หญิงคนเดียวกันที่ได้ติดตามกับขวดเดิมและเจิมพระองค์ยังพระบาทของพระองค์ ชื่อเดียวกัน ไซมอนสำหรับเจ้าบ้านทั้งสอง แต่ไม่ใช่คนเดียวกันหรือมีอาชีพเดียวกัน และพระวิญญานบริสุทธิ์องค์เดียวกันมองยังทั้งสองดวัยกัน พระวิญญานบริสุทธิ์ให้อีกส่วนหนึ่งของเรื่องแก่คนเขียนอีกคนหนึ่งส่วนหนึ่งของเรื่อง และพระวิญญานบริสุทธิ์องค์เดียวกันให้อีกส่วนหนึ่งของเรื่อง มันเป็นต่างแง่มุมของเหตุการณ์ในพระหนังสือแต่ละเล่ม เรื่องในพระหนังสือของลูกาและเรื่องในพระหนังสือของยอห์นได้เกิดขึ้นในบ้านของไซมอนคนฟาริสี ซึ่งต่างไปจากบ้านของไซมอนคนที่เป็นโรคเรื้อน แตกต่างบ้าน แต่ผู้หญิงคนเดียวกันและขวดน้ำมันหอมขวดเดียวกัน

37And behold, a woman who was in the city, a sinner; and when she knew that **He** reclined in the Pharisee's house, she took an alabaster jar of ointment,

37และดูเถิด ผู้หญิงของเมืองนั้นคนหนึ่ง เป็นคนบาป และเมื่อเธอรู้ว่า **พระองค์** นั่งอยู่ที่โต๊ะอาหารในบ้านของฟาริสี เธอนำผอบน้ำมันหอม

Comments 7:37. This woman is identified in John 11:2 as Mary, a woman who is a sinner, but her heart is clean. When she knew where the Lord was, she came and glorified the Lord the way she knew and in the ability of herself, people should think of her as a common sinner that glorifies the Lord. Here we can say that Mary brought with her the same jar of ointment that she had in the house of Simon the Leper and as indicated in Mark 14:3, the top part of the jar was broken. Notice that in Mark 14:3 it says, "and she broke the jar, and poured it over His head". The truth is that indeed she broke the jar, but if you break the jar completely into pieces, how can you pour the ointment on the head of the Lord? So, the assumption is that she broke just the top part of the jar, then she poured the ointment on the Lord.

ความเห็น 7:37 ผู้หญิงคนนี้ที่ได้บอกในยอห์น11:2 ว่าคือมารีย์ ผู้หญิงที่เป็นคนบาป แต่ใจของเธอนั้นสะอาด เมื่อเธอรู้ว่าพระเจ้าได้อยู่ที่ใด เธอมาและบูชาพระเจ้าในวิธีที่เธอรู้และในความสามารถของเธอเอง ประชาชนควรจะคิดถึงเธอดว้ยคนบาปธรรมดาได้บูชาพระเจ้า ในที่นี้เราสามารถพูดได้ว่ามารีย์นำน้ำหอมขวดน้ำมันหอมเดียวกันที่เธอได้มีในบ้านของไซมอนคนโรคเรื้อนและได้บอกไว้ในมาระโก14:3 ส่วนหัวของขวดได้แตก สังเกตุว่าในมาระโก14:3 มันบอกว่า "และเธอได้ทำขวดแตก และพรหมมันบนพระเศียรของพระองค์" จริงแล้วเธอได้ทำให้ขวดได้แตก แต่ถ้าเราทำให้ขวดแตกเป็นชิ้นๆ แล้วเราจะพรหมน้ำมันหอมลงบนศรัษะของพระเจ้าได้อย่างไร? ดังนั้น สรุปได้ว่าเธอได้หักส่วนบนของขวด แล้วจึงเทน้ำมันหอมลงบนพระเจ้า

38and standing behind at **His** feet, weeping, she began to wet **His** feet with her tears, and wiped them with the hair of her head, and kissed **His** feet, and anointed with the ointment.

38และยืนที่เบื่องพระบาทของ **พระองค์** รอ้งไห้ เธอเริ่มชำระพระบาทของ **พระองค์** ดว้ยน้ำตาของเธอ และเช็ดดว้ยผมบนหัวของเธอ และจูบพระบาทของ **พระองค์** และชโลมดว้ยน้ำมันหอม

Comments 7:38. As this verse says, she has washed the Lord's feet with her tears, but these are not tears of sadness but tears of sorrow, because she feels herself not worthy, so she used the hair of her head to dry His feet. Mary is a woman that all women should look upon, the way she offered her worship to the Lord. "and kissed His feet, and anointed with the ointment". By tradition, the oil anointment is done for the elders but in this place the beloved Son of God is not an elder yet. This action of Mary shows her respect towards the beloved Son of God.

ความเห็น 7:38 ดังที่ข้อนี้ได้บอก เธอล้างพระบาทของพระเจ้าดว้ยน้ำตาของเธอ แต่นี้มิใช่น้ำตาแห่งความเศร้าแต่เป็นน้ำตาของความทุกข์ เพราะเธอรู้สึกในตัวของเธอเองว่าไม่มีค่าพอ ดังนั้นเธอจึงใช้ผมบนหัวของเธอเช็ดพระบาทของพระองค์ให้แห้ง มารีย์เป็นผู้หญิงที่ผู้หญิงทั้งหมดควรจะมองวิธีที่เธอถวายการบูชาของเธอต่อพระเจ้า

"และจูบพระบาทของพระองค์ และชโลมดว้ยน้ำมันหอม" ตามประเพณี น้ำมันหอมนั้นใช้หรับผู้มีอาวุโสแต่ในที่นี้พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้ายังไม่มีอายุมาก การกระทำของมารีย์นี้ได้แสดงว่าเธอมีความเคารพต่อพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า

39Now when the Pharisee that had invited **Him** saw it, he spoke within himself, saying, **He**, if **He** were a prophet, would have known who and what manner of woman this is that touches **Him**, for she is a sinner.

39ที่นั้นเมื่อฟาริสีที่ได้เชิญ **พระองค์** ได้เห็น เขาพูดในใจของเขา ว่า **ชาย** ผู้นี้ ถ้าหาก **พระองค์** เป็นศาสดาพยากรณ์ จะหยั่งรู้ว่าเธอเป็นใครและเป็นผู้หญิงชนิดใดที่ได้แตะตอ้ง **พระองค์** เพราะดว้ยว่าเธอเป็นคนบาป

Comments 7:39. "he spoke within himself". Pay attention, this man did not speak out, but in himself. In this verse it tells us, the Lord knows within the heart of humans. Without you speaking out, the Lord can hear your heart thinking, and this is the place of confirmation. This Pharisee knows how to judge this woman and considers her as a sinner, but he himself is no different from her.

ความเห็น 7:39 "เขาพูดในใจของเขา ว่า" ให้ความสนใจ ชายคนนี้ไม่ได้พูดออกมา แต่พูดในใจของเขา ในข้อนี้มันได้บอกแก่เรา พระเจ้ารู้สิ่งภายในใจของมนุษย์ โดยที่เราไม่ต้องพูดออกมา พระเจ้าสามารถได้ยินใจของเราที่กำลังคิด และในที่นี้คือที่ที่ได้ย้ำ ฟาริสีคนนี้รู้ที่จะวินิจฉัยผู้หญิงคนนี้และถือว่าเธอนั้นเป็นคนบาป แต่เขาตัวเขาเองนั้นไม่แตกต่างไปจากเธอ

40And **Jesus** answering said to him, Simon, **I** have something to say to you. And he says, **Teacher**, say it.

40และ **พระเยซู** พูดแก่เขาว่า ไซมอน **เรา** มีบางอย่างจะบอกแก่เจ้า และเขาว่า **พระอาจารย์** ขอทรงโปรดพูดมัน

Comments 7:40. In this verse, the Bible says that the Pharisee's name was Simon. This Simon, however, is different from Simon the leper as we explained in Comments 7:36. Also, you should notice the term Simon calls the Lord, as Teacher. By the position, he has put the Lord, it shows clearly the respect Jesus has among the people.

ความเห็น 7:40 ในข้อนี้ พระคัมภีร์ได้บอกว่าฟาริสีมีชื่อว่าไซมอน ไซมอนคนนี้นั้น อย่างไรก็ตาม แตกต่างไปจากไซมอนคนโรคเรื้อนตามที่เราได้อธิบายในความเห็น7:36 ดว้ยกัน สังเกตคำที่ไซมอนเรียกพระเจ้า ว่าเป็นพระอาจารย์ โดยตำแหน่ง เขาได้ให้แก่พระเจ้า มันได้แสดงออกมาชัดถึงว่าพระเยซูเป็นที่ยกยอ่งเคารพในหมู่ประชาชน

41There were two debtors to a certain moneylender: the one owed five hundred denarii, and the other fifty.

41มีผู้ให้กู้ยืมผู้หนึ่งมีลูกหนี้อยู่สองคน คนหนึ่งเป็นหนี้อยู่ห้าร้อยดินารี และอีกคนห้าสิบ

Comments 7:41. The Lord has given this parable for all to think about what the debtors are owing. The verse may say they owe money, but the Lord of life did not come to talk about the way humans do business, but these two debtors are owing praise to the Lord of life for the fact that they are still alive and are able to make it right in this world. When you owe something to anyone on earth, you must repay it, but when you owe the One who gives your life, what should you think about the repayment?

ความเห็น 7:41 พระเจ้าได้ให้คำอุปมานี้สำหรับทุกคนเพื่อให้คิดว่าอะไรที่ลูกหนี้นั้นเป็นหนี้อยู่ ข้อนี้อาจพูดถึงว่าพวกเขาเป็นหนี้เงิน แต่พระเจ้าแห่งชีวิตไม่ได้มาเพื่อพูดเกี่ยวกับวิธีที่มนุษย์ทำธุรกิจ แต่ลูกหนี้ทั้งสองคนนี้นั้นเป็นหนี้ต่อการบูชาต่อพระเจ้าแห่งชีวิตเพราะโดยจริงแล้วพวกเขายังมีชีวิตอยู่และสามารถทำสิ่งที่ถูกต้องในโลกนี้ เมื่อเราติดหนี้บางอย่างแก่ผู้ใดบนโลก เราต้องจ่ายคืน แต่เมื่อเราติดหนี้ต่อผู้ที่ให้ชีวิตแก่เรา อะไรคือเกี่ยวกับค่าตอบแทนที่เราควรจะคิด?

In this parable, the moneylender is the Father Himself and the debtors are all living creatures, not just humans, but all living. In this place, the amount owing, 50 or 500 denarii, refers to what all humans are owing, those that know the Lord and those that never knew the Lord, but these latter ones should still be seeking to know the Lord, as the Lord has put in their hearts when they look around themselves and see all the creation of God. We could think that the 50 denarii debt is owed by those that know the Lord and the 500 denarii debt by those that never knew the Lord but see the creation of God around them. You know or you do not know the Lord, that is the sin that will be counted. When you never know about the Lord, you should still be seeking what the Lord has put inside you, but if you do not respond, it will be counted towards the amount you are owing. The debt here is not sin alone, but the way humans spend life reflecting on what the Lord has put inside their hearts to think about their Creator.

ในคำอุปมานี้ ผู้ให้กู้นั้นคือพระบิดาพระองค์เอง ลูกหนี้คือสิ่งที่มีชีวิตทั้งหมด ไม่ใช่เพียงมนุษย์ แต่สิ่งมีชีวิตทั้งหมด ในที่นี้ ในหมู่ผู้ติดหนี้ 50 หรือ 500 เดนาริ ในที่นี้หมายถึงอะไรที่มนุษย์ทั้งหมดนั้นเป็นลูกหนี้ พวกที่ได้รู้จักพระเจ้าและพวกที่ไม่เคยรู้จักพระเจ้า แต่พวกหลังนี้ควรจะเสาะหาเพื่อจะได้รู้จักพระเจ้า ตามที่พระเจ้าได้ใส่ไว้ในใจของพวกเขาเมื่อพวกเขามองไปรอบๆตัวเองและเห็นสิ่งทั้งหมดที่พระเจ้าได้สร้าง เราควรคิดถึงลูกหนี้ที่ได้ยืมไป 50ดินาริหนี้ที่ได้ยืมไปสำหรับพวกที่ได้รู้จักพระเจ้าและ500ดินาริหนี้ที่ได้ยืมไปสำหรับพวกที่ไม่เคยได้รู้จักพระเจ้าแต่เห็นสิ่งที่พระเจ้าได้สร้างรอบๆพวกเขา เรารู้หรือเราไม่รู้จักพระเจ้า นั้นคือบาปที่ได้นับเข้ามา เมื่อเราไม่เคยรู้เกี่ยวกับพระเจ้า เราควรจะยังคงเสาะหาสิ่งที่พระเจ้าได้ใส่ไว้ในเรา แต่ถ้าเราไม่ตอบสนอง มันจะนับเข้าไปรวมกับส่วนที่เราเป็นหนี้ หนี้ในที่นี้ไม่ใช่เพียงแต่บาปเพียงอย่างเดียว แต่วิถีที่มนุษย์ใช้ชีวิตเป็นผลสะทอ้นว่าอะไรที่พระเจ้าได้ใส่ไว้ในใจของพวกเขาเพื่อให้คิดเกี่ยวกับพระผู้ที่สร้างพวกเขา

By reading the text of this parable, truly humans can understand the sin to be related to the life of this earth. But for the Lord, He is looking, He gives life to all humans, but how many that come to give thanks to Him, even those who never heard about the Lord, when they look around themselves, they can think as well, where all these things come from and at the end the conclusion will come, there is a Creator who created all, and we should praise Him.

โดยอ่านข้อความของคำอุปมานี้ จริงๆแล้วมนุษย์สามารถเข้าใจได้ถึงบาปที่เกี่ยวกับชีวิตในในโลกนี้ แต่สำหรับพระเจ้า พระองค์นั้นกำลังมอง พระองค์ให้ชีวิตแก่มนุษย์ทั้งหมด แต่มีกี่คนที่ได้มาและขอบพระคุณพระองค์ ถึงแม้พวกที่ไม่เคยได้ยินเกี่ยวกับพระเจ้า เมื่อพวกเขาได้มองไปรอบๆตัวของพวกเขาแล้ว พวกเขาสามารถคิดได้เช่นเดียวกัน ที่ใดที่ทุกอย่างได้มาจากและในที่สุดข้อสรุปจะมา ได้มีพระผู้สร้างผู้ซึ่งได้สร้างทุกสิ่ง และเราควรจะบูชาพระองค์

42 Having nothing to pay back, he showed kindness to both. Which of them therefore will love him most?

42 เมื่อพวกเขาไม่สามารถจ่ายคืนอย่างไร เขาได้แสดงเมตตาต่อทั้งสอง ใครในพวกเขาซึ่งจะรักเขามากกว่ากัน?

Comments 7:42a. First, we look at this verse not in a spiritual way. By the verse itself, when you owe something to someone, the person that you are owing to, will expect you to pay them back with interest. But here in this verse, you cannot pay back what you owe to the Lord, not by money, but by doing good to others in the name of Jesus. The Lord has been so good to all of us, the Father has sent the beloved Son of God to die for all humans, but what can all humans do to pay back to the Father? No one on this earth can do anything directly to the Lord. But the only thing the Father is asking from us is to accept the teaching of the beloved Son of God and glorify His name, because the beloved Son of God has paid the debt you owe to the Father, on the cross, the beloved Son of God has paid it all. The big sin of one, the small sin of another, both sins have been paid. No one can say I am more beloved than another, because both cannot pay enough for the debt that they owe to the Father.

ความเห็น 7:42ก ในเบื้องต้น เราไม่มองในด้านจิตวิญญาณ แต่ข้อเขียนนี้มันเอง เมื่อเราติดหนี้บางอย่างแก่คนบางคน คนนั้นที่เราได้ติดหนี้อยู่ จะหวังให้เราจ่ายคืนรวมทั้งดอกเบี้ย แต่ในข้อเขียนในที่นี้ เราไม่สามารถจ่ายคืนอะไรให้แก่พระเจ้า ไม่ใช่ด้วยเงิน แต่โดยทำดีต่อผู้อื่นในพระนามของพระเยซู พระเจ้าได้ดีแก่เราทั้งหมดอย่างมากๆ พระบิดาได้ส่งพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าเพื่อตายสำหรับมนุษย์ทั้งหมดแต่อะไรที่มนุษย์ทั้งหมดสามารถจ่ายคืนให้แก่พระบิดา ไม่มีใครในโลกนี้สามารถทำอะไรให้แก่พระเจ้าโดยตรง แต่ เพียงอย่างเดียวที่พระบิดาขอจากเรา ยอมรับพระคำสอนของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าและบูชาพระนามของพระองค์ เพราะพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้จ่ายหนี้ที่เรามีต่อพระบิดา บนกางเขนพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้จ่ายมันทั้งหมด บาปอันยิ่งใหญ่ของคนหนึ่ง บาปอันเล็กๆของอีกคน บาปทั้งสองได้จ่ายคืนให้แล้ว ไม่มีใครสามารถพูดได้ว่าข้าพเจ้าเป็นที่รักมากกว่าคนอื่นๆ เพราะทั้งสองไม่สามารถจ่ายคืนให้เพียงพอสำหรับหนี้ที่พวกเขาได้ติดต่อพระบิดา

Comments 7:42b. This is the question to ask yourself, the sin you have committed, the beloved Son of God has paid for you, but what about the sins of your parents or your children which in your eyes look so great? Nevertheless, if they all come and believe and beg for mercy, the beloved Son of God has paid that debt too, who then can say, you are more beloved than another. Because, in your heart, you do not really care about the sins of others that do not relate to you. This is how all the humans think, the same way, the sins of others are not mine, but when it comes to your own family, you yourself are willing to pay for it, and that is why here we mention about family.

ความเห็น 7:42ข คำถามในที่นี้ที่เราควรถามตัวของเราเอง บาปที่เราได้ทำ พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า ได้จ่ายให้แล้วสำหรับเรา แต่อะไรเกี่ยวกับบาปของบิดามารดาของเราหรือของบุตรของเราซึ่งในสายตาของเรานั้นมองยิ่งใหญ่? ถึงอย่างนั้นก็ตาม ถ้าพวกเขาทั้งหมดมาและมีความเชื่อและอ้อนวอนขอพระเมตตา พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้จ่ายคืนให้แก่บาปนั้นแล้วด้วย แล้วใครที่จะสามารถพูดได้ว่า เราเป็นที่รักมากกว่าคนอื่น เพราะบาปของคนอื่นนั้นไม่เกี่ยวข้องกับเรา ในใจของเรานั้นเราไม่ได้สนใจ สิ่งนี้มนุษย์ทั้งหมดควรจะคิดด้วยเช่นเดียวกัน บาปของคนอื่นไม่ใช่ของเรา แต่เมื่อมาถึงครอบครัวของเราเอง เราตัวเราเองนั้นตอ้งการที่จะจ่ายคืนให้ นั้นคือทำไมในที่นี้เราได้พูดถึงครอบครัว

As we care for our family, the Father cares for His family, because all humans that have received the beloved Son of God are counted as His family. The idea is that the Lord does not favor one over another because they commit more or less sins; we are all sinners in His eyes. From God's point of view, it doesn't matter how much you sin, what it matters is if you repent and come to Jesus.

ดั่งที่เราสนใจต่อครอบครัวของเรา พระบิดาสนใจต่อครอบครัวของพระองค์ เพราะมนุษย์ทั้งหมดนั้นที่ได้รับพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้นับเข้าเป็นครอบครัวของพระองค์ ในความคิดที่ว่าพระเจ้าไม่ทรงมีความโปรดคนหนึ่งเหนืออีกคนหนึ่งเพราะพวกเขาทำบาปมากหรือทำบาปน้อย เราทั้งหมดคือคนบาปในสายตาของพระองค์ จากจุดที่พระเจ้ามอง มันไม่สำคัญว่าเราทำบาปมากเพียงใด เพราะที่สำคัญคือถ้าเราสำนึกตัวและมายังพระเยซู

43 Simon answered and said, The one, I suppose, to whom he forgave the most. And **He** said to him, You have rightly judged.

[43]ไซมอนตอบและพูดว่า ผู้ซึ่ง ที่ข้าพเจ้าคิด ผู้ซึ่งเขายกหนี้ให้มากกว่า และ **พระองค์** พูดแก่เขาว่า เจ้าได้ตัดสินถูกตอ้ง

Comments 7:43b. The beloved Son of God has answered the question from a human point of view, who loves God more, the one that commits a lesser sin or the one that commits a greater sin. When both sins are considered, the Lord has forgiven all, but the Lord has told Simon here in this place that Simon has answered in a human way. But the Lord also understands in this parable, the human way will have a human answer to the question, but in that answer, let all humans think as well that the way we all think, and feel cannot be compared to what the Lord has feeling for humans. Regardless of your sin, the love from the heart, that is what the Lord wants to see, not the love from the mouth, but the love from deep inside your heart and soul.

ความเห็น 7:43ข พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้ามีคำตอบต่อคำถามจากวิถีของมนุษย์ ใครรักพระเจ้ามากกว่ากัน คนที่ทำบาปนอ้ยกว่าหรือคนที่ทำบาปมากกว่า เมื่อทั้งสองได้ถือว่าได้ทำบาป พระเจ้าได้ให้อภัยแก่ทั้งหมด แต่ในที่นี้พระเจ้าบอกไซมอนว่าไซมอนตอบในวิถีของมนุษย์ แต่ดว้ยกันพระเจ้าเข้าใจในคำอุปมานี้ ให้มนุษย์คิดดว้ยเช่นเดียวกันนั้นคือในวิถีของมนุษย์จะมีคำตอบต่อคำถาม แต่ในคำตอบนั้น ให้มนุษย์คิดดว้ยเช่นกันถึงวิธีที่เราทั้งหมดคิด และรู้สึกไม่สามารถเปรียบเทียบกับสิ่งที่พระเจ้ารู้สึกสำหรับมนุษย์ ไม่สำคัญถึงบาปของเรา ความรักจากหัวใจ นั้นคืออะไรที่พระเจ้าตอ้งการเห็น ไม่ใช่ความรักจากปาก แต่เป็นความรักจากหัวใจและจิตวิญญานของเรา

[44]And turning to the woman, **He** said to Simon, See you this woman? **I** entered into your house, you gave **Me** no water for **My** feet; but she has wet **My** feet with her tears, and wiped with her hair.

[44]และหันไปยังผู้หญิง **พระองค์** พูดแก่ไซมอน เจ้าเห็นหญิงผู้นี้? **เรา** เข้ามาในบ้านของเจ้า เจ้าไม่ได้ให้น้ำ **เรา** เพื่อล้างเท้า **ของเรา** แต่เธอได้ล้างเท้า **ของเรา** ดว้ยน้ำตาของเธอ และเช็ดดว้ยผมของเธอ

Comments 7:44. From this verse we can all see clearly, the Lord Himself has entered into your heart, but you have not prepared your heart to accept His teaching, but this poor woman poured out her sorrow upon His feet and wiped them with the hair of her head. This sinner has offered to the Lord the humblest action. Also, this action has reflected her true belief in the beloved Son of God. She could not pour out her sorrow if she did not give her heart to the Lord and this action shows this clearly; she gave her heart fully to the Lord. We all should look at her actions as an example.

ความเห็น 7:44 จากข้อนี้เราสามารถเห็นได้ชัด พระเจ้าพระองค์เองได้เข้าสู่ใจของท่าน แต่ท่านไม่ได้เตรียมใจของท่านที่จะยอมรับพระคำสอนของพระองค์ แต่หญิงยากจนคนนี้ได้เทความเศร้าของเธอลงบนพระบาทของพระองค์และเช็ดพวกมันดว้ยผมบนหัวของเธอ คนบาปคนนี้ได้ถวายต่อพระเจ้าดว้ยกริยาถอ่มตัว ดว้ยกัน กริยานี้ได้สะทอ้นถึงความเชื่ออันแท้จริงของเธอต่อพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า เธอไม่สามารถเทความเศร้าของเธอถ้าเธอไม่ได้ให้ใจของเธอต่อพระเจ้าและการกระทำนี้ได้บอกอย่างชัด เธอได้ให้ใจของเธออย่างเต็มที่ต่อพระเจ้า เราทุกคนควรมองการกระทำของเธอดั่งเป็นตัวอย่าง

[45]You gave **Me** no kiss; but she, since **I** came in, has not ceased to kiss **My** feet.

[45]เจ้าไม่ได้จูบ **เรา** แต่เธอ ตั้งแต่ **เรา** เข้ามา ไม่ได้หยุดจูบเท้า **ของเรา**

Comments 7:45. The Lord has told Simon that he did not reflect first on his love towards the Lord, but this poor woman has humbled her heart and kissed His feet and has shown respect towards the Lord. Look upon her, do not forget as well that she kissed the Lord upon the feet; by this she has shown great respect.

ความเห็น7:45 พระเจ้าได้บอกแก่ไซมอนว่าเขาไม่ได้แสดงความรักของเขาต่อพระเจ้า แต่หญิงยากจนคนนี้มีใจที่ถอ่มตัวและจูบพระบาทของพระองค์และได้แสดงความเคารพต่อพระเจ้า มองยังเธอ อย่าลืมดว้ยว่าเธอได้จูบพระบาทของพระเจ้า โดยสิ่งนี้เธอได้แสดงความเคารพอันสูงส่ง

[46]**My** head with oil you did not anoint; but she has anointed **My** feet with ointment.

[46]ศีรษะ **ของเรา** เจ้าไม่ได้เจิมดว้ยน้ำมัน แต่เธอได้เจิมเท้า **ของเรา** ดว้ยน้ำมัน

Comments 7:46. This is not a comparison between the two, the Lord wants to point out in this verse that one did not worship, but another humbled herself and worshiped the Lord. When she anointed His feet with ointment, at that time she humbled herself to being below; she worshiped with respect and came with a humble heart, and this was her action and thought.

ความเห็น 7:46 นี้ไม่ใช่การเปรียบเทียบระหว่างทั้งสอง พระเจ้าตอ้งการเน้นในข้อนี้ว่าคนหนึ่งไม่ได้ให้การบูชา แต่อีกคนได้ถอ่มตัวลงและบูชาพระเจ้า เมื่อเธอได้พรหมพระบาทของพระองค์ดว้นน้ำมันหอม ในเวลานั้น เธอได้ถอ่มตัวของเธอลงอยู่เบื่องใต้ เธอได้บูชาดว้ยความเคารพและมาดว้ยใจที่ถอ่มตน นี้คือการกระทำและความคิดของเธอ

47Therefore **I** say to you, Her many sins have been forgiven; for she loved much; but to whom little is forgiven, the same loves little.

47ดังนั้น **เรา** จะบอกแก่เจ้า บาปของเธอ ซึ่งมีมากได้รับการอภัยโทษ เพราะเธอรักมาก แต่ผู้ซึ่งได้รับอภัยโทษนอ้ย เช่นเดียวกันรักนอ้ย

Comments 7:47a. In this verse, we will give attention to "loved much". When someone loves the Lord so much, that person will not worship the Lord from the head but will do so from the inner heart and that is why the sins are forgiven, even though that person has committed many sins in their life, but because of the sincere love towards God that person will receive forgiveness.

ความเห็น 7:47ก ในข้อนี้ เราให้ความสนใจต่อ "รักมาก" เมื่อบางคนรักพระเจ้าอย่างมาก คนนั้นจะไม่บูชาพระเจ้าจากหัวแต่จะทำจากสว่นภายในของใจและนั้นคือทำไมบาปจึงได้รับการอภัย ถึงแม้ว่าคนนั้นได้ทำบาปหลายอย่างในชีวิตของเขา แต่เพราะความรักจากความจริงใจต่อพระเจ้าคนนั้นจะได้รับการอภัยบาป

Comments 7:47b. The person that receives forgiveness little, that relates to the heart which does not recognize the authority of the Lord. The love that is little from that person cannot compare with the sin deep inside the heart of that person. If you do not love the Lord, you do not give that sin (repent) to the Lord, that sin remains inside you, and you cannot love the Lord if you do not bring that sin and put it to the feet of the Lord to help you. The person that loves much also will glorify the Lord of life much, but those that love little also will glorify little. The love in this place has been shown in glorifying, if you do not love the Lord, you will never glorify the Lord of life. The unconfessed sin of the heart hinders your love towards the Lord.

ความเห็น 7:47ข คนนั้นได้รับการอภัยโทษเพียงเล็กนอ้ย นั้นเกี่ยวกับใจซึ่งไม่ได้ยอมรับสิทธิอำนาจของพระเจ้า ความรักนั้นคือมีเพียงเล็กนอ้ยจากคนนั้นไม่สามารถเปรียบเทียบกับบาปลึกภายในใจของคนนั้น ถ้าเราไม่รักพระเจ้า เราจะไม่ให้บาปนั้นเพื่อ(สำนึกในความผิด)ต่อพระเจ้า บาปนั้นยังคงอยู่ภายในเรา และเราไม่สามารถรักพระเจ้าถ้าเราไม่นำบาปนั้นและมอบมันยังพระบาทของพระเจ้าเพื่อชว่ยเรา คนที่ได้รักมากจะบูชาพระเจ้าแห่งชีวิตมาก แต่พวกที่รักเพียงเล็กนอ้ยดว้ยกันจะบูชาเพียงเล็กนอ้ย ความรักในที่นี้ได้แสดงออกในการบูชา ถ้าเราไม่รักพระเจ้า เราจะไม่เคยบูชาพระเจ้าแห่งชีวิต บาปแห่งใจที่ไม่เคยสารภาพจะบดบังความรักของเราต่อพระเจ้า

48And **He** said to her, Your sins are forgiven.

48และ **พระองค์** พูดแก่เธอว่า บาปของเจ้าได้รับการอภัยโทษ

Comments 7:48. This woman has come to the Lord with a humble heart, and recognized who the Lord is for her. She accepts in her heart that the Lord is the One that has authority in forgiving her sins and her sins are forgiven as this verse says.

ความเห็น 7:48 ผู้หญิงคนนี้ได้มายังพระเจ้าดว้ยใจที่ถอ่มตน และยอมรับอย่างแท้จริงว่าพระเจ้าคือใครสำหรับเธอ เธอยอมรับในใจของเธอว่าพระเจ้านั้นคือผู้ที่มีสิทธิอำนาจในการอภัยบาปของเธอและบาปของเธอได้รับอภัยตามที่ข้อนี้ได้บอก

49And those reclining with **Him** began to say within themselves, Who is this who even forgives sins?

49และพวกที่นั่งอยู่ที่โต๊ะอาหารกับ **พระองค์** เริ่มคิดในใจของพวกเขา คนนี้เป็นใครที่สามารถให้อภัยในบาป?

Comments 7:49. Even they think within themselves, but we can all see clearly, these people did not recognize the Lord's authority, also their thoughts were going towards blaspheming against the Lord Himself.

ความเห็น 7:49 แม้ว่าพวกเขาได้คิดภายในใจของพวกเขา แต่เราทุกคนสามารถเห็นได้ชัด คนพวกนี้ไม่ยอมรับสิทธิอำนาจของพระเจ้า ดว้ยกันความคิดของพวกเขานั้นไปในทางลบหรู่ต่อต้านพระเจ้าพระองค์เอง

"Who is this who even forgives sins?" This shows the heart that blasphemes against God, because it does not accept the Lord's authority, the heart guides the mind to doubt the authority, and has questions to themselves that the Lord does not have authority on this earth to forgive any sins.

" คนนี้เป็นใครที่สามารถให้อภัยในบาป?"สิ่งนี้ได้แสดงถึงใจที่ได้ลบหลู่ต่อต้านพระเจ้า เพราะมันไม่ได้ยอมรับสิทธิอำนาจของพระเจ้า ใจนำทางความคิดที่สงสัยในสิทธิอำนาจ และมีคำถามสำหรับตนเองว่าพระเจ้าไม่มีสิทธิอำนาจบนโลกนี้เพื่ออภัยในชนิดของบาปใดๆ

50And **He** said to the woman, Your faith has saved you; go in peace.

50และ **พระองค์** พูดต่อผู้หญิงว่า ความเชื่อของเจ้าได้ช่วยเจ้าให้รอด ไปอย่างสงบ

Comments 7:50. In this verse, the Lord has given confirmation that the woman has been saved because of her faith in the authority of the Lord. And the Lord has blessed her life after this, so that she will have peace in this life from now on.

ความเห็น 7:50 ในข้อนี้ พระเจ้าให้ความยืนยันว่าผู้หญิงคนนั้นที่ได้รับรอดเพราะความเชื่อของเธอในสิทธิอำนาจของพระเจ้า และพระเจ้าได้อวยพรชีวิตภายหลังนี้ของเธอ ดังนั้นเธอจะมีความสุขสงบในชีวิตจากนี้ไป

Life and Faith Applications. 1) Pray to the Lord for all your family and those that are under your authority. 2) Bring all the sins, open and hidden, and repent to the Lord Jesus to receive forgiveness. 3) Give praise that is due to the Lord of life. We owe praise to Him for the fact that we are still alive, and we are able to make it right in this world. 4) Do not doubt, believe in the work of the Lord, believe what the Bible has told us about what the Lord has done. 5) In every situation, ask mercy from the Lord with a crying and sincere heart.

ชีวิตและการแสดงความจำนง 1) สวดภาวนาต่อพระเจ้าสำหรับทุกคนในครอบครัวของเราและต่อผู้ที่อยู่ภายใต้สิทธิอำนาจของเรา 2) นำบาปทั้งสิ้น ทั้งที่เปิดเผยและซ่อนเร้น และสำนึกในความผิดมายังพระเยซูเจ้าเพื่อรับการอภัยโทษ 3) มอบคำถวายพระพรที่ควรจะได้รับของพระเจ้าแห่งชีวิต เราเป็นหนี้ต่อการถวายพระคำอวยพรต่อพระองค์เพราะสิ่งนั้นโดยจริงแล้วทำให้เรายังคงมีชีวิตรอดอยู่ และเรายังคงสามารถทำให้ถูกตอ้งได้ในโลกนี้ 4) อย่ามีความสงสัย เชื่อในงานของพระเจ้า เชื่อตามที่พระคัมภีร์ได้บอกเราเกี่ยวกับสิ่งที่พระเจ้าได้ทำ 5) ในทุกสถานะการ รอ้งขอพระเมตตาจากพระเจ้าดว้ยรอ้งไห้และใจที่บริสุทธิ์